

مجموعه
میاجات

حضرت ولی امراء

سچنه فلی نشہ آمار امری پہان فارسی و عربی
لانگن جائین - آلمان

نشر اول آلمان ۱۴۰ بذیع - ۱۹۸۴ میلادی

نشر دوم آلمان ۱۵۲ بذیع - ۱۹۹۵ میلادی

بَلْ هُوَ

وَمَوْلَاهُ

جَدِيدٌ مُّؤْمِنٌ
يُذَكِّرُ الْمُؤْمِنَاتِ

كَانَتْ دِينَهُ وَمَرْأَتْهُ
كَانَتْ دِينَهُ وَمَرْأَتْهُ
كَانَتْ دِينَهُ وَمَرْأَتْهُ
كَانَتْ دِينَهُ وَمَرْأَتْهُ

زَنْجِيلَةُ، زَنْجِيلَةُ،
زَنْجِيلَةُ، زَنْجِيلَةُ،
زَنْجِيلَةُ، زَنْجِيلَةُ،

عَنْ كَمْ بَلْ يَعْلَمُ
عَنْ كَمْ بَلْ يَعْلَمُ

نماینده اقتدار

ای خمی تو آن و مولای بہتیا تو دادرس ضعفانی و یگانه
لنجی او لیله پناخته دلایلی دستگیر هر درمان نداشته باشد
قشرات دم شیدانت راستیم جباری و اسیران دامنه جبار
نامی و منعنه قهار از مکمن عین تصریح به اهل وفا و سرمتان
جامد بلانما و از پس سرد و غیب قوت دیرینه آشکاران
صفوف آشیک را در همه شدن و جمع او دار آمالیف و رونقی ده

اشرار حکوم و حبکور را مغهور و نابود کن اصیلای مظلوم را آزاد و
سر بر سر از فره اولیایی امور را در این واقعه جانشوز بثاہراه
عدالت دلالت کن و جمهور نامه را در خاور و باختصار راین و قایع
بولن ک مطلع و آگاه فرمای ملائکه ناشرات را گشتفت حقیق
مجهوله نامور کن و خمامه را پاک دلان را بسید افسرها اقوایی ارض را
بر نصرت و حمایت این فنه لی گذشت و میوه فره و آهونه دگران را
رته در آفاق خیش تو شاهد و آگاهی که در این طوفان خیر مخترکین
پریمیس و علمای خون ایسیس چه فسادی برپانمودند و چه آشی برآورد
چنان عواده چه لیست و ذاتی نمودند و چه رعب و آشوبی در قلوب
ساده دلان بیند خشند اشرار به سبب ولعن زبان کشیدند و
پرده شرم و حیا پدریدند ابرار جامه شهادت نوشیدند و بازماند

بی سرو سامان هر سه هر بانی چشیدند طفل مخصوص راجه قطعه
قطعه نمودند و زمان پرده شین را در معرض فند اشکلی فلسطع مقصوی
ساختند اموال تبا لان و ماراج بر دند و مسکنی ما وای بی خارگان
را آتش بر دند همکل غشته بخون پسر ناز نین را بدست پدر پیش
ما توان در کوچه و بازار برخاک کشاند و به سان سمشیر آن همکل
مقدسه خون آلو در اشرحه شرحد نمودند و به لیسب نار پرسند
ای مسقده دیر این بلا بایی متوالیه تا کی و این تضییقات شدیده
تامنده عشق پر شوق و اشطرات را در چنگ ظالمان ارض تبدلا
کردند تو دانی که در ماندگان را صبر و شهادت ارمی نمانده وزمام تد
آنکه برقه پس میدا قده از جیب مشیت برون آر و آمال مهنا و
غیرانت را در عرصه شهود حبلوه ده جز تو نداریم جز تو نشنایم

بر عون غناهیت متوکلیم و بوعود ختمیه ات شاد مظلمن
امی پنده شنوا قدر تی بجا و فرجی عطاگن این امر نازنیت را
بتعالی شیع بر سان و مرکبین این عمل شنیع را مجازاتی سریع ده خاصا
را آرقید اسارت پر ملال بر هان برسند رفت بی زوال بشان سرچ
ازادی وجودان را در قلب آن سامان برافشند و ظلام دیگور او هما
رامحو وزائل کن تا انجمن رو حانیان در آن بلدان مفسن را حتی برآرد و
چیاقی تازه جویند دوره ای جدید از گرسنگی زند و باط تسلیع به آزادی
وشادمانی بگسترانند فتد مبیدان عمل گذارند و قیامی عاشقانه نمایی
همه ت برافرازند و ولوه در آفایهم شرق آند ازند زمام را بدست گیرند
و هیأت اجتماعیه را احیا بشنید مایند بر ملاکوس «یا بجهنا» زند و
دریاق عظیم را به علیلان شنید لب رسانند مبادی سامیه حضرت بهاء

را علی روئی اشها و فریاد زنده و مردگان با سوت را از نسائم بوم موعود
حیات و زندگی نی چه بکنی بشنید ارکان مدغایت الهیه نهند و قصر مشید و حد
حالم انسانی مرتفع سازند مصدر اختراعات عظیمه کردند و مرکز را کشا فایع بشه
شوند هم عظم را مشترک دارند و عالم ادنی را هرات جهان بازیانه
تو فی مجیر تو فی دستگیر تو فی مقدر و تو فی توانا

بندو هستاش شوئی

رُبَا و مِلْدَوْ مَا تَرَأْنَا سَخْنَ اِرْفَاقَكَ الْامْنَى مَتَوَسِّلِينَ بِاِدَابَكَ كَهْرَبَيْكَ
و مُسْتَقِيلِشَ ہَرْ و سطوعِ انوارِ وعدَكَ نَزَهَ قَلْوَبَنَا يَا الْهَمَاء و اَشَدَّ
ازوزَنَا و قَوْطْهُونَنَا و اَبْسَطَ حَجْنَتَنَا و يَسِرْ مَنَانَا و الْهَمَاء مَا يَسْعَلُ
اَمَرَكَ الْأَبْعَدَعَ الْاسْنَى و تَحْقِيقَ بَهْ غَلَبَتَهْ شَرِيعَكَ السَّمَاء عَلَى وَجْهِهِ
الْغَبرَا نَحْمَدُكَ اللَّمَمْ يَا مَغِيْثَنَا عَلَى مَا وَفَقْتَ هَلَّهَ مِنَ الْمُحْتَارِينَ

فِي مَكْوَبَتِ صَلْفِيَّتِهِمْ لَا يَصِلُّ بِنَاهِكَ لِعَظِيمِ الْمَقَامَاتِ
الْعَالَمِيَّةِ وَحَصْنَتِهِمْ لَا يَقْعُدُ نُورُكَ الْمَبِينِ فِي صَدْرِهِمْ شَاهِيرَ الْأَرْضِ
وَسَلَاطِينُهَا وَمَا هُنَّ إِلَّا مِنْ بَدَائِعِ صَنْعَكَ وَشُونَاتِ اَمْرَكَ وَ
آمَاتِ سَلْطَنَكَ يَا جَدَابِ الْعَالَمِينِ تِرَاهُمْ يَمْجُوْنَا إِلَيْهِي
يَقْرَعُونَ إِلَيْكَ وَتَسْتَمِمْ تَدْعُ بَشَّارَكَ وَنَاهِكَ وَفَلَوْجَهُمْ تَذَوَّ
شَفَقَةَ ضَعَفِينِ هِنَّ أَجْتَبَكَ فِي مُوْلَنَكَ الْكَرِيمِ عِبَادَتِهِ شَهِرَوا
بَا لَوْفاً فِي مَجَامِعِ ذَكْرَكَ وَتَسْتَمِمْ الْبَاسَا، وَالْفَرَادِ فِي بَيْلَكَ بَثَا
غَلَقْتَ صَلِي وَجْهَهُمْ بِوَابِ الْخِيرَاتِ وَأَخْدَهُمْ لِحَسَرَاتِ تَوْفِيقَاً
لِلشَّارِكَةِ مَعَ اصْفِيَا نَاهِكَ فِي اَنْتَشَارِ اَمْرَكَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ
مَعَارِبِهَا خَذْ بِيَا وَحِيَمْ يَا رَبِّنَا الْمَثَانُ وَازْلَكْرُ وَهُمْ خَفَّ بَلَامِ
وَنَعْشَنْ فَوَادِهِمْ وَمَهْدِهِمْ اَسْبِيلِ وَارْفَعْ بَقْوَتِكَ مَوَانِعَ تَسْبِيغِ فَ

تكلَّكَ العدوة القصوئي صقعتُ الجيل وشلت شمل المعدين
وال مجرمِين من ابناءه واقتُلَع دابر الاشقياء من علمائِه الجهلاء و
زَيَّنَ هَبَّا كُلَّ ولاد الامور من حكمته ورُؤسائه بِردا العدل
والْتَقْدِيس وانقذَ الجمُور من عنتيه من غمرات الذل واحمُول
وانفع فِيمَ روح الحيات واسْكِنْمُ سبيِ الرشاد يا مغيث الملهوين
اسْجِبْ دعا انصارك يا مسبِبِ الأسباب وفاح الأبواب
وادركهم ونَصِّرْهُم بِلطفتك العاشرة على من في الأرضين والسموات .

بِذَهَّ آسْتَانْشْ شُوقى

ای رب توانا تو شاهدی که در این بیدلیلا براین عاشقان
بیواچه واردگشته و در این سالیان دراز از حین ملاقات ^{صیحت} وجه
بچه سور و کذاری هل راز دمساز ای مولای متیر اقاوی
و پیخارکی آوارگان کوست را پسند و پشید القومی این مشت ضعفا
را تماشید کن در اجمیں عالم عزیزانست را عزیزو مقدر فنر ما و حقیقت
آمال این باع پرستگان را سرافراز و مفخر کن تا در این جند زور
حیات عزت و رفت آئینیت را بدید و عنصری بگیریم و قلبی شاد

وروحی مستبشر بسوی تو پرواز کنیم تودانی که نام و شافی بعد از تو
خواهیم و سرور و شادمانی و کامرانی در این عالم فانی دیگر آرزو نیام
پس عدت را و فانما و جان رواین خسته دلان رانشی تباشه
و بیذه اظهار را روشن کن و حرج قلوب کنیه را القیام دو بس مرد مقصود
کار و انسانی مدینه عشقت را بزودی بر سان و باحت صالت
در دمندان بجهت را بکشان زیرا در این عالم ادنی جنبه طفزو
نصرت امرت را خواهیم و در حوار حمت که بر می خرامید و صانت
آمالی در دل نداشتند و نداریم توئی گواه توئی ملحا و پناه
توئی نصرت دهند این جمع بی کناه .

بندۀ آشناش ثوقي

امی مولای تو انا از عالم بالا نظری باین بندگان بینو انا
واه و این این چنسته دلان را اجابت کن مساعی آشفتگان رو
را برکتی عظیم خش و بر ابراری و صایای مبرمه ات موفق دار
لیپ فراقت را بیا و غدیر اجر امات عظیمه در سیل امرت بنشان
و حزن و اندوه این مصیبت زدگان را از تخفات قلوب پتحقق و عده
جانپورت محو وزائل کن ذوق و شوق تسلیع را در قلوب و ارواح
تولید کن و موانع حالیه را کن کیت مرتفع ساز قلوب را استعداد
شدید خش و ناشرین لوازم چید را بخلع تقدیس و شریه و خلوص

نمیت و راستی و صداقت مُرّزین فرما ابواب رخا بروجہ اہل ہبہ
آن ہسیران مظلوم گھسا و عزت جاودا نی رایا ران غریبت عطان
تو شاہد و آگاہی کہ این شت ضعف اجسہر تو نجپنید و حزر و موٹی
جز تو نجوا ہند و ہمید و اتنا کی حجز وعدہ نائی سرکیہ ات و تائید ات
لاریتیہ ات ندا شہ و ندارند توئی متفقہ و تو انما پیشنا و شنو
ای قوتی نت دیر این موثر عیف را با جبرای و صایا می مبارکہ ات
تائید بخش و این بندہ مسلکین را تحقیق نوایا می مقدسه ات موقق دار
تا آنچہ را فسای مبارک توہست و امید و دلخواہ یاران غریب است
کاملاً جسرا و تمام نماید رب حق امالی و یسر منائی غضبلک خود کو

بندہ آستہ انش شوقي

امی مولایی بهمیت نظری از فرفف آسمی براین بندگان پیوی
در عالم ادنی کن و قوه و استطاعتی بر اجرای وصایاییت و تحقیق
نوایایت عظیما تو واقع بر حال پر ملا این ستمداني و توفی
لکانه فحیر و دستگیر این درمان بندگان آشنا کان آن روی دلار ایم
این عنصر دگان را توستی ده خسته هجر و فراقیم این مانندگان

تو توانم بخشن
اگر مددم از عالم بالا باین ضعفادر ملک ادنی
زند کل مفقودیم و معدوم و از مرد حیات کل ممنوعیم و محروم
پرست اقیدار از حیب مشیت بروان آرواین جمع پرشیان راغز
دو جهان کن غنیوم هموم و عموم را بید بیضا پیش نماد

عروق این مخدان روح حیات را بحریان و سریان آور دست
تطاول اولاً بعض را کوتاه کن و دشمنان دینیت راعبره لذا طریق
فرما امنای امرت را بر فرع این دو بسیان مشید تائید بخشن
و تائید مذیت الهیه در شرق و غرب عالم پدایت فرمافقیا
ارض ابر نصرت و حر است این حزب مظلوم دلالت کن و
صفوف مشرکین و تکبرین و معاندین امر نازنین را به نیرو
اسهم عظمت دهشم شکن هیا کل محبت ده صافیه نورانیه که موعود

کتاب اقدس تو اند میعوثر فرما و با نفاس طبیبه و تصرفات
آن میوس ملهه این علمتکده عالم را رشک جهان نماید
رجای امرت را بسامع این شتا قان بر سان و از عهابتی داد
آن بگزیدگان مردگان فراش غفلت را حیات ابدیه مبذول نمای
با نیان قصر شیدت که در محنت مشقتنه در امور گشایش و برگشتنی
احسان کن و بر احوال انجام مشروعات با هر آئینه امین خویش
قوت و توانائی خویش از خاک کمر بار صوطن اعلایت که بد ما شهید
رتیان گشته سنبذات علم و حکمت آسمی برویان و بر اعلی قتل مدفن
غیریه پر جم سعدال شرعیت بهادراید آن مجاهدان دیسه ره راز
از اقطار شما لیکه که سقر قاطعت نشاد و مبداء رجای آیه اند چیل
مقدس سقطعه ای میعوثر فرما و بعثات روح القدس و مسائی

و بفتح مدائن قلوب در اقصیٰ جنوب عالم مامور ساز اُمم و قبائل
تباخنه اور و پ و امر کیت و آسیا و افریکیت را در طل طسل
سر اپرده هم عظمت محشی کن و بر تأسیس صلح اعظم و اعلان وحدت
عالمنسانی نماینده گان شرق و غرب و جنوب و شمال را مامورو هست
نمایند و مصدق اذاتی اذری اذری حبشه الابی بر مدعیان مسدود و
ظاهر و ثابت کن توئی مجیر توئی دستگیر توئی بینندہ و توئی شنوا.

بند و استانش سوچ

امی رب عزیز قاوب مُحترقه حبیبات را بخود نسأتم امید و
غاایت شاد و مهتر فرماد و با نوار تعالیم آسمانیت آن خطه مبارکه
را روشن کن خمیه امرت را در قطب آن استدیم خلیل مرتفع نما و ناران
آشفته رویت را بقونی ملکوی میعوثر کن موافع و مشاکل را باشنا
غیبیه زائل نما و نمای آندر عجنت را گمکو شر قریب بعید و وضع
و شریف بر سان تما با دیچنی سان که در بد و ظهر اعلام و رایا
نشرت امرت را مرتفع ساخته دو باره با هشت زرار آید و از احمد
رجای حپن اسداف میعوثر کردند که صیت آن مطلعه نور او را در سرف
و غرب عالم شهر سازند .

بندۀ آتش‌نشانی

هولمعین

ای پاک پروردگار جمیع انسانی امر تو گنایم مُناوی با هم تو
از هر نام و نشانی که نشته ایم و از ما سوایت دو دیده خوسته
جمل هر ولائی را گسته ایم و به آئین جهان آرایت پیوسته با مید
تماید است زنده ایم و بوعده جانب پرورت دلسته در سبیلت
مجاهدیم و قضاایت راشاکر و حامد پس ای مولا می توان اقوه بازو

بنما وید بیضا از جمیع اقدار برون آر قدرت و صولت دیرینه هنگام
کن و صفوں اهل شبہات را درهم شکن آنچه را خود بپسرد
در آن عوشه مکرمت صحافظه نما و بسیل رضایت دلالت کرن
از هر قید و دامی برپان و بمنشہ مقصود برسان نمایند گذاشت
امرت را از هر آلایشی پاک و مقدس نما و جامه بر و تقوی پوشان
مر و جمیع شریعت را فتوه قلب عطا کن و حکمت کهربانی دلالت فرما
پاران پایورانست را نصرت ده و گرگزید گانت را تائید نخواش
بر هر جمعی پر تو بدایت بگلین و عقد هر مشورتی را بالهات غیره بیه
مدوده تا بهینه مبارکی این روز فیض روز و عصر جهان افزور خدم
آستانت در ظل تعالیات مقدسه است م مشروعات عظیمه ای تأسیس
نمایند و منافع عمومیه ترویج کنند و حدت جمع اهل بنا را مجا

نمایند و بر تحلیلیم روابط معنویه بین شرق و غرب جامعه بهائی
قائم نمایند به تبیین و شرح اصول و فروع آنین مقدست زبان
گشته و سنت احکامت را بقدر مقدور موقع حبسه اگذارند
دایرہ معارف را در آفاقیم خویش فسعت دهند و زنگنه تصحیب و
تقلید را ز مرایی فلوب هموطنان خویش نزدیک عُمومیت و
جامیعت و فماریت امر بدها را بر مدعیان مُسیحیان سازند و اعدام
استقدام و علبه ظاهره هش را علی اعلی قتل آلاقاق بر فرش ازند
تو فی محیر تو فی دستگیر تو فی بسیده و تو فی شنوا.

بندۀ هشت مانش شوقی

ای قوی فتیدیر و حافظه امین اغمام تو هستیم محافظه نما
 منادیان امر توییم تایید و تو فیلخنیش ناشرین نفحه طبیبه سکلیه است
 هستیم ما را از ما دونت فارغ کن و پاک و مقدس نما حامل پیام
 نجاتیم با عمال و اخلاصی مکونی در آجمن عالم صبور فرما منتظر
 ظهور بشارات توییم و دل بوعده های محکمت بسته قوه ات را
 نمایان نما و صحیح آمال این قلوب محرقه را شاد و مستبشر کن این
 فمه مظلومه را از بد و ظهور در کشف نفع و ملاذ رفیعت محافظه فرمود
 و درخت سلاسل و اغلال آئین مسیحیت را اعدان فنه مودی و در
 آتش بلا رخ جیهانست را برا فروختی و بد ما شهید است شجره امرت
 راستیت کردی هیکل زیبایی مقدس امرت را از ظلم و جفا

دول و ملکت عالم و لعن و طعن اعداد و دسائیں باقیان اہرمنیا
نُست عنصر حمایت و وقایت فرمودی و بانواع محن بليا و هست
و غربت و نفی وزندان رافعین لوایت را متحسن و مخصوص فرمودی
حال وقت نصرت و عزت است ابواب آسایش و جلال را
بر وجه این سندید که اگر مقصوح کن و عظمت و سطوت قدیمه اات را
نمایان نما بجهانیان مظلوم را قوت عنایت کن و مفخر مشترکا
و عالم ملک را در ظل خلیل شریعت مقدسه اات در آور آنچه را بایرانیا
که میاران عزیز تواند و عده فسحه مودی ظاهر کن و وعود آتیت که در
کتاب اقدس مسطور احوال و اتفاق فسحه ما توئی مقلب قلوب و
کاشف کروب توئی سمیع و محیب و توئی قادر و توانا .

بندۂ آستانش شوقی

ای قوی فتیه دست تصرع بیارگاه قدس مرتق امنای هر
رامایوس صفرها والسن کائناست بزرگردانیع قدرت ناطق و رث
امرت را بیش از پیش مد نخش جمعی از ظهور خفیات امرت و
بروز لطائف حکمت واله و حیرانند مصدق و عود منصوصه گتاب
آقدس را بر عالمیان ظاہر و آتشکارگن ملائکه تائید پی در پی بضر

و آن موطن اعلی را جنت اینها صوت رجال امرت را کوشند
آفایم بعید دنما و مدینه منوره طهران را مطلع سرور عالمیان و مطلع نظر
جهانیان کن عمود دیوان عدل عظمت را با صبع اقتدار بلند نماد
امم و قبائل مستنار عده را در ظل خلیلش در آور مقاب از وجه ناموس
اعظمت بیکین و بر نسخه از کرم الهی در ارض میعاد سراپرده وحدت
عالی انسانی منصوب ساز نهردافق آئین نازنین را از قله شاهقش
جاری کا و حیات جدید بر عالم و عالمیان مبدول کن بیت عظمت را
از پیغمبر اهل عدوان برگان و قدر و مشرتش را بر مدیان ظاهر و سکار
کن حزب جائز را زیان و هم بیین سین کشان و بر ترحم دل آن
ستمهید گان رجمت که بایت مرهم نه مدینه عشق را شور و شوری خواهد
عطائیکن و آفایم مجاوره را زینگ آن قوم پر لوم نجات بخش و را

امرت را از تخدیدات ملکیه و شنونات آفاقیت و نظوارت ناسویه
کوئیه پاک و مشره نما و خلعت عز قدمی بهر کیم پوشان از قید
عسرت نجات بخش و باب رخاب روچه منادیان امر حبنا گشایش
اسرار علم لدنی به پرداخت پیامور و حشم پنه صایع بدیعه و اکثافت
عیشه ازان قلوب محجرده صافیه جاری نما قوائم و دعائیم صلح عظم را
سپر بخشید از استوار فرم او محمدیه کبرایت را بقوه تعلیمات بهیه
در انجمان عالم تأسیس کن این سور ضعیف را بخدمت امنی اهـت
موفق دار و در حبـر ای و صایایی محکمه ات تأسیس بخشید
مانیه سرور و روحا نیت عزیزان تو است در جمیع شئون دلالت فرمـا
توئی مجیر توئی دستگیر توئی مقتدر و توانـا .

بهذو استانش شوقی

ای محبوب اینی پاس تر که از بد و اشراق امر اغرا علاوه
و تأسیس بیان قوی الارکان مقدس نازعیت و صدور بشارت
جان افرای جلوه نظرم بعد جهان آرایت این شت ضعف را با
وجود هطول امطار رزایا و بلایا و هبوب عواصف و فواصف لاعده
و لاتخنی و تابع محن مصائب از زجر و صبر و نسب و نفی و اسار
وسفات دماد و تسویات و تهدیات و دسانس اولو البعض او
هماجمه عینی طوک و خلفا و علما و امرا در ظل جناحت مقر و مأوى
نجشیدی و وحدت جامعه منادیان امر عظمت را و سالکان بیل
اقومت را از اشغال و انقام و انشعاب محافظه فرمودی لذلک
امگر انها یت را در صدف میباق از سارقان خاندان و اهمنین

صیانت نمودی و پر حمایت متعادل شرعت غرّارا بست با سلان میازان
امرت در مکان غربیه و آقالیم شمالیه و اقطار جنوبیه را فراشته جان
بر ارکیمه ظلم و اعتلاف را بجگان ندلست پسند اختی و صفوف بقضین
ماکھین عهد بی مکثیل و عدالت را در دوره اولی و عهد ابی و میثم
و پسر افول کوک پیان از افق عالم امکان هر سکستی و آثار
بیمه صادره از مخزن قتلهم اعدایت را بید ملائکه ناشرات به ازید از
پچاه لغت از لغات شرقیه و غربیه درین عالمیان منتشر ساختی و پیام
لاسته عز عزیز اهل فخر احمد اعدایت را در نود قلیم در خاور و باختر استوار
فرمودی و نمایندگان سی شزاد از شزادهای مختلفه جهان در سک
مست نظریں رایت بضمایت محشور نمودی و عطیم و اشرف دول فا
ارض را و جمعی از اجله و دشمنان با خسرا بر جبل و مکریم و تهییر

مبادی و تعالیم امر نازیست برانگیختی و باعتراف با صالت سرت
سمحای و نسرار بر سمتیت هیأت شنجه جامعه پیروان امرت و هر
مستضعفین عبادت در اقطار شرقیه بگناشتی و از قلم ملکه ای از ملکا
در اقليم فرنگ خطابهای مسیحیه متابعه در تماش و نیاش تعالیم مقدسه
و مبادی سامیه امرت بصراحت طبع و تهیی خاطر صادف شد
نواب از وجه شریعت غرایت براندختی و نسر کمنون و نرمصون
را شهره آفاق نمودی کوسرا استقلال دین مسیح ادعی المقامات
بدست دشمنان پرین حملای رسوم ملبد نمودی و بسمع قریب و
رساندی و مرکز خلافت عطنه خصم خصم و عدول دود شارع امرت را
از اوج عزت بخشید ذلت بیندختی مصادق دعوه و حمایه کتاب
اقده و قطاس احتملت را مستمر امُت سرا و فاتح افلاطی از نمودی

و قبده اهل محباب را در قلب عالم ارض میعاد لانه آن بسیار وصفیا
در مرح عکتا و بقعه احمد یه نور اجوار مدینه مسورة بخیما مستقر فرموده
واتسا سار قصر مشید نظم عظیم حجر زاویه دیوان عدل الهی را در هر
مالک ارض در دامنه کرم مقدس الهی بید قدرت بهادی ای
قوتی شد پر این نهال بی همال را که در مزرعه جهان با صابع قیقدار
وار او و عالیبه مشیت ناقدوات غرس نمودی و بحرارت محبت بی نهاده
پروردش دادی و بد ناد بر پیه بیت هزار نفس از شیدان مرت تقایی
نمودی و ارسیل بیان کن محن و آفات کوناکون متجاوز از صدیان
محاقنه نمودی و حملش را در ارض کسبه یا ثابت فرمودی و فرعوش
را در ماوراء البحار با قایلیم شاسعه نائمه در قطعات خمسه عالم رساندی
از شوونما باز مدار و در ظلل رحایت و صون حمایت خویش از صرصر

امتحانات شدیده و انقلابات آتیه و مسازعات کو نیمه صیانت فرما
واز فیض مدرا رپار پوشکوفه نما و از اشعه مساطعه ناید ام هنر ازی
جدید بخش و از اقتطاف ثمرات جنیه بهیته قدسیه از لیه منیعه
بدیعه اش جهان جهانیان را بمرور ایام بهره مند نشود و عدو
با قیه که در اتم الکتابت بلوح و تصریح بعلم اعلایت ثبت نمودی
ظاهر نما و حزب مظلوم را در موطن صلیت از قیود و سلاسل
صد ساله برخان دست طلاول تسمکار را کوتاه کن و قوم مظلوم و جهول را
بعد اباده هم اتفاقم کسریک بر ت مُعذب فرما غیوم کمیشنه از فق
آن قلیم پراست لا متسلاشی کن و هیا هو و عربده جهلا و بلها و سفهی را
تگین ده اهل فتوح را عبرة لقاطرین نما و عصبه مقلدین ساکین
منع سیجم را بش هر راه ہدایت کبری دلالت نما محکم شنگجان وادی

شوات را در این بحثه انطبای سخن تقدیم و تشریه مژین کن و فئه
مستکبرین و خادعین و منحرفین و منفصلین از جامعه پیروان امر را
تقطیب نمای و تبدیلی مآفات عنهم موفق دار دوی و معلم عالم را که در هیجاء
ضدالت پانم و در تولید نفاق و شتن بدر شفا ق مداوم و در تغیر
نار حرب و تعالی ساعی و جا بهد هدایت فرما و از این بجهات عمیق و
کابوس تقلیل نجات ده و از خطر محقق که سقوط و هبوط با فعل
در کات است محافظه فرما من علی الارض را کجا و صد تافی زیرک و
الواحک از او پیان مختلفه و مداهب متفرقه واوطان مستبا غصه
واجس مستتوحد و طبقات متضاده و احزاب تنا فره در ظل سرپرده
و حدت اصلیه حقیقتیه مجمع فرما و برفع اركان صرح مشید رفع المغار
محکمه کبرایت بگمار سلطنت آلمیه و علمیه ظاهره و سلطنه فاہرہ و سیطره

محیطه اسم عظمت را بر مدعیان کا شمس فی رابعه الشمار ظاہر و آنکاره
و وحدت سیاسی و دینی و ترددی و اقتصادی جو بتّه معنی نوع شبرا
که از علامات بلوع عالم و از عظیم شہزاده مصقره و صحف الیکه نائله
در اداره ارسالیه و محور تعالیم مقدسه در این یوم عظیم هست و هرف نظره
عصر ذہبی دوره اول ای کور بھانی محسوب و مقدسه تأسیس ثبت
لاشرقیه ولا غربیه الیک است در آن گمن بی آدم را با سرمستین و زرین
تأسیس کن تا عالم پر پشور و آشوب به آسایش حقیقی فائز کردد و قلوب
از قید هموم و خسوم بر بد و ارمخت عظیم و بلیکه کبری نجات ماید و عالم نه
پنیر وی اسم عظمت که در حقایقی کا نات و ہوتیت مکنات حاری و ساری
جلوه گاه ملا اعلی و آئینه عالم بالا و قطعه ای از فردوس بی کردد تو نیش
و تو نی محیر و تو نی شنونده و بنیا و مقدار و تو نیا بندہ است ماش شوقی

بُهْتَه

ای مولای شوق حسنون از ملکوت این بیان
این پروردگان مدعاویت نکن و حزب مظلوم است را قوت داشته
ده آتش فرقه هر قوت شان و بهاء معین بدایت من عین الارض
تکین و خفیف ده قلوب پژوه دوستان را پیش از جدید
مشعوف کن و بسیان مجید امرت را در آن قلیم مقدس استوار
و مرتفع فراز هر مشکلی را بید قدرت رفع کن و وحشت و خطراب
را به آسایش دل و جان تبدیل ده آشفتگان رؤیت را تحقق
آمال تسلیت سخشن و این آوارگان مستمند را در گلف حرارت
و حمایت محفوظ دار.

پنده آشناش شوقی

ای خدای محسر مان نیا عظیمت را با سباقی خوبی در عالم ممکن
 نصرتی سریع بخش و یاران ایران را در این سبیل بخدماتی فائق موفق کن
 سر از پرده وحدت عالم انسانی را در قطب آفاق بمحب تعالیم زبانی
 مرتفع نما و یاران آن سامان را در سایه آن خمینه سیکرگ در انظار
 چلوه ده این حزب مشتت را در ظلل لوایت شهاقت ناصر مظفر
 جمع کن و هر کیک را غیرزد و جهان فشر ما آلا و سعی مادی و منو
 را برخاده ای جانشان امرت بند ول کن و این بندگان با تو فنا
 را در ملکوت خویش بتوابی جزیل فائز و نائل فره ما

بنده استشانش شوقی

هُوَتَّهُر

مايمولاني بخشنون بندۀ خالص مخلص درگاههت را بر شرنفخت
قدسيه ات مويد دار تابه سيانی فصح و انجذابي بديع و دليلي فاطع و
انقطاعي كامل امر عظيمت را كوشرد هر شريف و وضعی نماید و نما
آخر بخیوه بر اين عمل حبيل لسلا و نھاراً فائتمم و ثابت ماند و از
بندگانت و پاران با وفايت محسوب شود .

بندۀ استانش شوقی

بِهِوَّه

رَبُّا وَ مَلَادُنَا ازْلَكَر وَ بَنَا بِزُونَعِ سَمَسْ وَ عَدَكَ الْكَرِيمَ خَفَّ هَبَّهَا
بِسْرَوْلَ مَلَانَكَه نَصَرَكَ لَمَبِينَ وَ ازْرَابَصَارَنَا بَشَاهَهَ آيَاتَ امَرَكَ
الْعَظِيمَ رَبَّا افْرَعَ عَلَيْنَا صَبَرَأَمَنَ لَذَكَ رَبَّا افْتَحَ حَلَّ وَ جَوَهَنَا
اَبُو اَبَ السَّعَادَه وَ اَلرَّخَا وَ اَدْفَقَ اَحْلَادَه الْهَنَّ وَ اَرْفَعَنَا مَعَانَهَهَ
اَوْعَدَنَا بَهْ فِي صَحَفَكَ وَ كِتَابَتَ اَلِي مَتَّيْ يَا الْهَنَّ بَدَ اَطْشَمَ وَ اَطْغِيَانَ
اَلِي مَتَّيْ نَهَدَ اَجْهُورَ وَ اَعْدَوْنَ هَلَنَا مِنْ مَأْمَنِ اَلَانَهَ لَوْحَضَرَه
رَحَانِيَّنَكَ اَنْتَ مَجِيرَ المَضْطَرِّينَ اَنْتَ سَمِيعَ دَعَاءِ الْمُلْمَوْنَ اَدْرَكَنَا
اَوْكَنَا بِفَضْلَكَ يَا رَبَّا الْاَبَهَيَ وَ لَا تَخْيِبْ اَمَانَنَا يَا مَقْصُودَ الْعَامِينَ
وَ اَرْحَمَ اَرْاصِمِينَ .

بَذَهَهَسْتَانَشْ شُوقَى

يَا رَبِّنَا إِلَّا عَلَىٰ نَسْكَنْ بِحَقِّ دُكَّانِ الرَّسُوْلِ عَلَى التَّرَابِ
بَانْ تَحْبِبُ دُعَائِنَا وَتَحْفَظُنَا فِي صَوْنِ حَمَائِكَ وَكَلَائِكَ وَمَطْرِعِنَا
سَحَابَ جُودِكَ وَاحْسَانِكَ وَتَوْيِدِنَا وَتَوْقِيْتِنَا عَلَى السُّلُوكِ فِي سَبِيلِكَ
وَهَمْكَ بِسَبِيلِ وَلَانِكَ وَأَثْبَاتِ حِجَّتِكَ وَأَتْشَارِ آثَارِكَ وَدَفعِ شَرِّ
أَعْدَاءِكَ وَالْحَمْلَنَ بِأَخْذَافِكَ وَاعْلَانِ امْرِحُبُوكَ الْأَبْهَنِ الَّذِي

نَهِيْتُ نَفْكَ فِي سَبِيلِهِ وَمَا تَعْلَمْتُ إِلَّا اتَّقْلَ فِي مُحِبَّبِهِ عَنْ شَيْءٍ
يَا مُحِبُّونِي إِلَّا صَلَّى وَأَشَدَّ ازْوَارِنَا وَثَبَتَ أَقْدَامُنَا وَأَغْصَرَنَا دُنْوَانِنَا
وَكَفَرَ عَنِّيْسَيَا نَا وَاطْلَقَ لِسَانِنَا بِحَمْدِكَ وَنَعُوكَ وَكَلَّلَ أَعْمَانِنَا
وَبَهْوَدَاتِنَا بِأَكْهِيلِ قَبْوِكَ وَرَضَانِكَ وَاجْعَلْ خَاتَمَةَ حَيَا نَا مَافِتَّدَتَهُ
لِلْمُحَاصِينَ مِنْ بَرِّيَّكَ وَاجْزَنَا فِي جَوَارِ حَمْتِكَ وَادْخَلَنَا فِي ضَاءِ أَنْوَارِ
قَرْبِكَ وَاحْسَرَنَا مَعَ الْمُقْرَبِينَ مِنْ حَبْتِكَ وَقَدَرَ لَنَا الْوَفُودُ عَلَيْكَ
وَرَحْنَا بِصَبَابَ آتِقَانِكَ وَاخْلَدَنَا فِي حَدَائِقِ قَدْسِكَ وَارْفَاقَنَا
خَيْرَ قَدَرَتَهُ فِي مَلْكُوكَ يَا مَعِيشَ الْعَالَمَيْنِ .

بِذَهَّةَ لَسَانِشْ شُوقِي

رَبِّنَا وَفَتَنَ عَلَى مَعْرِفَةِ امْرَكَ لِعَظِيمٍ وَالْخُلُقُ نَحْلَقَكَ الْكَرِيمُ
وَاسْتَكُوكَ فِي مَنْجَكَ الْقَوِيمِ بِغَصَّكَ الْقَدِيمِ وَجُودَكَ لِعَظِيمٍ
أَنْتَ أَنْتَ لِعَظِيمٍ أَنْتَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ .

بِذَهَّ آسْتَانْشَ شَوْقِي

آیهٔ ما یا آنها و محبوبنا علی التسلوک فی سلیک و ارتقاء امرک
بین العالمین .

بِنَدَهْ هَسْتَانْشْ شُونْقِي

رب اجعل ايادي امرك لم تدين شرعيتك السمحاء دعاه
درعاة اعماليك بين العالمين

بندۀ هستانش شوقی

ربا ایدناعلی نشر آثارک و اسلوک فی منبع رضاک

بندۀ هسته اش شوقی

حق یا آئینه ای مان از فنا کننده های خود را در جمیعت و فضایش

بندۀ استماع شوی

همیشه باقی بدار ما را	آخِلِدْنَا
دریاب آنها را دستگیری	آذْرِکْهُمْ
و کمک فرما آنها را	
بچشان ما را	آذْفَنْسَا
بندگان تو	آرْقَائُكَ
محو و زائل فرما	آزِل
کمرهای ما را	أُزورَنَا
راهنمائی کن آنرا	آسْلِكْهُمْ
با خود برآه خویش ببر	
آن را	
روشن تر - آشکارتر	آشْنَنَى
برگزیدی آنها را	إِمْطَافَتَهُمْ
انتخاب فرمودی آنرا	
گویا فرما زبانهای ما را	آظِقْ آلْسِنَتَا

بَدَادِ مَا بُرسٌ - بُفْرِيَا دَمَا
بُرسٌ - دَسْتَكِيرِي فَرْمَا مَا رَا
بَسْتَه شَدَه
كُوسْ فَنْدَان
نَازِل فَرْمَا بِرْمَا شَكِيَا ئِيدَا
زُورْمَنْدَان - اشْخَاص قَوْي
مِيسُوه جِيدَن
تَاج
خُوب شَدَن حَرَاحَت ، شَفَا
يَا فَتن زَخم ، سَهْم آمدَن زَخم
زَيَانْهَاهِي آنْهَا رَا
بَارَانْهَا
رُوشَن سَاز ، نُورَانِي فَرْمَا
شَادَمَان و زَنْدَه فَرْمَا -
تَرَوْ تَازَه كَن

أَغْثِشَا
أَغْلِقَت
أَغْنِيَا م
أَفْرِغْ عَلَيْهَا صَبْرَا
أَقْوِيَا
إِقْنِطَاف
إِكْلِيل
إِلْتِيَا م
أَلْسِنَتْهُمْ
أَمْطَار
أَنْسِر
أَنْعِيش

بَدْم	أَنْفُخ
دوستان	أَوْدَاء
دشمنان - صاحبان بغض و	أَوْلُوا الْبَغْضَا
عداوت	
ریشه های جامد و پارچه	أَهْدَاب
رسانیدن	إِصَال
برا فروختن، مشتعل ساختن	إِقَاد

* ردیف ب *

مشقت و سختی	بَأْ سَاءٌ
مردان شجاع - دلیر ان	بَاسِلان
روشن و خیره کننده	بَاهِرَةٌ
آشکار	بَزْ مَلَّا
آغاز - اول	بَذَّ
نیکوکاری و پرهیزکاری	بِرْوَتَقْوَىٰ

خلق تو - مخلوق تو
بیگناه

بَرَيْتَكَ
بَرِيْعَه

بُسْترند - پاک کنند
تابش - درخشنگی
بطو ریکه

بَزْدَايِنَد
بُرْزُوغ
بِشَّانِ

* ردیف ت *

بوقوع پیوستن
محکم و متین ساختن
خوی گرفتن - آراسته شدن
گویا شود " محازاً "
گداخته شود - آب شود
وسوسه ها - خد عده ها و مکرها
دست درازی - ستمکاری
برا فروختن - شعله و رختن

تَحْقِيق
تَحْكِيم
تَخْلُق
تَذَكُّر
تَذْوَب
تَسْوِيلات
تَطَاوِل
تَسْعِير

بیارد	تمطیر
از شدت شوق	کوفاً

* ردیف ب

جمعیت - گروه - دسته	تلہ
میوه های رسیده	شمارات حنیه

* ردیف ح

ریسمان	حُل
نگاهداری - محافظت	حراسَت
بناء - حفظ	جزْر
تأسفها - حسرتها	حَسَرات
پست - رتبه پست	حَضِيْض
دارای بعض - دشمن مبغض	حَفْوَد

* ردیف خ *

تخفیف بده - سک فرماي

حَقِيفَه

خطري که از شش جهت پира مون

خَطَرٌ مُحْدِقٌ

انسان را فرا ميگيرد

خَلْعٌ

لیاسهای تازه - خلعت ها

تشرييفها

حُمُول

خا موشی - افسردگى

دباله - اثر - نسل

دَابِر

جهنده - فواره زنده

دَافِق

مكرها - فتنه انگيزيهها

دَائِس

حيله ها

خون ها

دَمَاء

پستي - لئامت

دَائَت

حيله ها

* ردیف ر *

بلیات - مصائب	رَزَايَا
مقام بسیار بلند	رَفْرَفَأَسْمَى
سرمست کن ما را	رَنِحْتَهَا
سیراب	رَيْتَان

* ردیف س *

عالی - پر قیمت	سَامِيه
خواب سنگین	سُبَاتٍ عَمِيقٍ
طريق هدایت - راه راست	سَبِيلٍ الرِّشاد
آبیاری کردن، سیراب ختن	سِقَايَت
آسان - سهل	سَهْلٌ
نیزه	سِنان

* ردیف ش *

بلند	شَاهِيق
دور - بعید	شَاسِعَة
پراکنده فرمای - برهم زن	شَتِّت
شَمْسٌ فِي رَابِعَهِ الْنَّهَارِ آفتاب وسط روزکه همه آنرا میبینند و برهمه کس عیان است	شَمْلٌ مُهْمَعُ الدِّينِ
اجتماع ستمکاران را	

* ردیف ص *

خوش روی - روشن رخسار	صَبَح
باد شدید و تند	صَرْصَرَه
ناحیه - سرزمین - طرف	مُقْطَع
شراب ناب	صَهَاءُ
قصر عالی - بنای بلند و محکم	صَرْحٌ مُشَيدٌ

* ردیف ض *

سختی - شدت - مشفت

ضَرَّاءُ

قلوب - دلها

ضَمَاءُ إِثْرٍ

* ردیف ظ *

سایه بسیار بلند

ظَلَّ ظَلِيلٌ

تاریکی شدید

ظَلَامٌ دِيَحُورٌ

* ردیف ع *

با عث پنگرفتن، ما یه اندوز

عَبْرَةٌ

بعید

وَهُرْ وَهُرْ عَدُوَّةُ الْقُصُوْى

سرزمین دور دست، جایگاه

عَذَابٌ أَذْهَمٌ

بلای شدید، عذاب سخت (سیاه)

عَدُوٌّ لَّدُودٌ

دشمن لجوج و خونخوار

عُرُوق

رگ ها

مِدَان	عَرْصَه
جَمِيعٌ - دَسْتَه - گُروه	عُصْبَه
دَرْحُضُور مَرْدَم - آشْكَارَه	عَلَى رُؤُسِ الْأَشْهَاد
بَايَه	عَمُود
اَحَاطَه كَنْتَه، عَمُومَه، فَرَاكَيْرَه	عَمَيم
كَمَک - مَدَد كَرْدَن	عُون
بَادَهَاي شَدِيد و تَنَد	عَوَامِف

* ردیف غ *

اعْمَاق اَمَواج	غَمَرَات
اَنْدُوهَهَا - عَصَمَه هَا	غَمُوم
اَسْرَهَا	غَيْوَم

* ردیف ف *

سَتَر - رَخْتَخَوَاب	فِرَاش
----------------------	--------

فَرَجٌ

گشايش - رهائی از مشقت

درگاه - پیشگاه - آستان

حمقیت ستم کشیده

باران نافع طولانی

فِيَاءٌ

فِيَهُ مَظْلُومٍ

فَيُضْمِدُ رَارٌ

* ردیف ق *

فَصْرٌ مُشَبَّدٌ

بنای محکم و عالی

میران، آلت سنجش ، ترازو

دلهاي سوزان

پایه ها - اركان

بادهاي شدید و سخت -

فِسْطَاسٌ

فُلُوبٌ مُحْتَرِقَه

فَوَائِمٌ وَدَعَائِمٌ

فَوَاصِفٌ

بلیات سخت و شدید

* ردیف ک *

كَاشِفِ كُرُوبٍ

بر طرف کننده غصه ها

اندوهگین - معزون	کَنْبِسَه
مشکلات آنها را - اندوهها	كُرُوبَهُمْ
و مشقتهای آنها را	
حفظ و حراست تو	كِلَاثِيَّكَ
مزین فرما - زینت ببخش	كِلِل
متوج سار	
پناهگاه - غار	كَهْف
طبل	كوس
* ردیف ل *	
نومیدمساز - محروم مفرما	لَا تُخْيِب
ثابت و محکم - خراب نشدنی	لَا يَنْزَعُ
غیر متزلزل	
شکی و شبههای در آن نیست	لَا رِئَنَّتَه
شعله آتش	كَهْب

* رَدِيفِ م *

بُخْسِنْدَه شَدَه	مَبْذُول
مُحْكَم - مُتَيْن - قَاطِع	مُبْرَمَه
بِرَانْگِيختَه شَدَه	مَبْعُوث
دَشْمَن بِيكَدِيْگَر - مُخَالِف هَم	مُشْبَا غَضِيْه
كَرْفَتَارَان شَبَهَه وَشَك	مُترَدِّدَان
بِرَاكِنَدَه - بِرِيشَان شَدَه	مُشَشِّت
بِنَاه دَهْنَدَه	مُجَير
اَقْدَامَات مَهْمَهَه	مَجْهُودَات
آيَنَهَاهَي دَلَاهَا	مَرَايَا قَلُوب
پَاشِيدَه شَدَه	مَرْشُوش
اَقْدَامَات مَهْمَهَه - كَوْشَهَايِي مَدَام	مَسَاعِي
كَوْشَهَا	مَسَامِع
مَسْرُور - شَادِمَان	مُسْتَبَشَر

واردشده بر آنها، رسیده با آنها	مُسْتَهْمٌ
مردم گمنا موبی اهمیت، ساتوان	مُسْتَضْعِفُينَ
تکيهگاه - جایگاه ریاست	مُسْتَبَدَ
کارهای نیک - اموری که	مُشْرُوعات
مورد رضای خداست	
آشکار - محسوس	مُشْهُود
بلندوعلی - مرتفع	مُشَيْد
سطرگاه - جسم انداز	مُطْمَسَح
نمایشگاه	مُثَرَّض
فریادرس - دادرس	مُغَيْث
پناهگاه - پناه	مَلَاد
حضرت زدگان	مُلْهُوفُينَ
گرفتار امتحان، آزموده مخلص	مُمْتَحَنَ
سخ زدگان	مُسْمِيدَان

آرزوی ما را	مناسا
خلاص کننده - رهاننده	منقید
راه راست	منهج
پناه - مایه امید - مرتع	مؤیل
آماده ساز برای آنها	مهده لهم
آبهای گوارا و شیرین	میاه عذب

* ردیف ن *

خلاص کننده	ناجی
دور و بعید	نائیه
عالما نسانی - جهان امکان	ناستوت
اعراض کنندگان - ناقضین	ناکیصین
(با زگشت کنندگان از محبت	
اللهی)	
پاکساز - منزه فرمای	منزه

نَفْحَةُ طَيِّبَةٍ مِسْكِينٌ
خوشبوی و مشکین - نسیم
مشکبو

تاراج کردن، غارت کردن نَهْبٌ

* ردیف ه *

ریزش باران	هُطُول
غم و غمدها - اندوهها	هُمُوم
بیابان بیکران گمراهی	هَيْمَاءٌ ضَلَالٌ
خوشی، سرور، وسعت عیش	هَنَاءٌ
سرگردان ، حیران	هَائِمٌ
وزیدن باران شدید	هُمُوب

* ردیف و *

روی زمین وَجْهُ الْفَبْرَا

وَفُود	واردشدن - مشرّف شدن
وِقَايَة	حفظ و حراسة
وَلَاء	دوستی
وُلَاه	زمامداران امور

* ردیف ی *

بَدْ بَيْضاً	دست نورانی (کنایه از قدرت و توانائی است)
بَسِر	آسان فرمای

—————

First edition, Hofheim-Langenhain 1984-140
Second edition, Hofheim-Langenhain 1995-152
© Bahá'í-Verlag GmbH
D-65719 Hofheim-Langenhain
ISBN 3-87037-922-7

**PRAYERS
OF SHOGHI EFFENDI**